

Det gode fag

Lenge har det handlet mest om organisering og rammeverk. Vi har fått nye helselover, fastlegeordning og sykehusreform. Nå vil vi snakke fag. Utposten har tidligere, i serien «Den allmennmedisinske karaffel», invitert kolleger til å beskrive de faglige mulighetene og utfordringene som følger av fastlegereformen med størst vekt på samfunnsmedisinske problemstillinger. I dette nummeret går vi tettere på den allmennmedisinske virkeligheten slik den leves og formes. To kolleger gir oss innblikk i sin praksishverdag. Pernille Nylehn i Hjelmeland beskriver en travel arbeidsdag som kommunelege etterfulgt av legevakt i en liten kommune. Tellef Fossli i Nissedal har virkeliggjort sine faglige visjoner og etablert en frittstående praksis basert på KOPF-idealet (Kontinuerlig, Omfattende, Personlig og Forpliktende). Nylehn fyller en tradisjonell kommunelegerolle med seg selv på beste vis, Fossli går egne veier i en viss grad av protest mot den samme rollen. Felles for dem er likevel den faglige selvutlliten, arbeidsgleden og kreativiteten i møtet med den enkelte pasient. Felles for dem er også at de lever og arbeider i distrikt langt fra sykehus. Deres bidrag kan – i tillegg til de allmenngyldige faglige momentene – leses som offensive innlegg i en distriktsmedisinsk debatt der vi til nå har hørt mest om alt som går dårlig.

«Det har vore jobba mykje med kvalitetssikring av legetenester (...), men det hjelper lite når fundamentet ikkje er på plass», sier Fossli. Vi presenterer i dette nummeret «Sju teser for allmennmedisin» formulert av Norsk selskap for allmennmedisin (NSAM). Tesene oppsummerer en tenke- og skrive dugnad initiert av NSAM for snart to år siden og kan leses både som en beskrivelse av den allmennmedisinske «state of the art» og som et fagpolitisk manifest, fundament om man vil. Når Utposten velger å bringe tesene ut til sine lesere er det fordi vi tror NSAM med dette har utstedt et gullkantet verdipapir som kan omsettes i tillit utad og faglig utvikling innad.

Elisabeth Swensen